

vskutku dovolávala se trestného činu svedení pod slibem manželství (§ 506 tr. zák.), avšak tento důvod vyvrácen jest jejím vlastním doznáním ještě v dovolání opakovaným, že věděla od Š-a samého, že je ženat, z čehož jde, že nemohla tvrzený jeho slib, že ji pojme za manželku, bráti vážně, kdežto svedení pod slibem manželství předpokládá, že žena slibu tomu mohla věřit. Ovšem tvrdí žalobkyně, že Š. jí současně tvrdil, že je rozveden a že se bude moci ženiti, ale právě proto, že to bylo současně, nemohla býti na omylu ohledně významu pouhého rozvodu, musila věděti, že Š. přes to jest a zůstává pořád »ženat«, jak výslovně doznává, že to věděla. Že však se ženatý člověk ženiti nemůže, ví každé dítě, i nemohla tedy žalobkyně věřit, že Š. bude se moci znovu ženiti. To by musilo ještě něco k rozvodu přistoupiti, následovati ještě rozluka, i bylo věci žalobkyně, již léta zletilé, aby si to rozmyslila a o možnosti nového Š-ova sňatku a tudíž svých vyhlídkách naň se napřed informovala, než k souloži svolila. Ličí-li muž ženě, kterou pohnouti chce, aby se mu poddala, krásné vyhlídky do budoucnosti, není to ještě svedením, nýbrž pouze lehkověrnost ženy, dá-li se na to navábiti a to jest její věcí. Logiku dovolatelky, že okolnost, že Š. byl ženat a ona to věděla, mluví prý naopak pro trestný čin, nelze vůbec chápati.

Čís. 3674.

Nelze vésti exekuci zabavením spoluvlastníkovra nároku na vydání společných věcí movitých.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1924, R II 9/24.)

Vymáhající věřitel navrhl exekuci zabavením spoluvlastnického nároku dlužníka proti druhé spoluvlastnici ku předmětům seznámeným pod pol. čís. 3—11 zájemního protokolu. Soud první stolice zamítl exekuční návrh, rekursní soud povolil zabavení nároku dlužníka na vydání spoluvlastnických věcí.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu dlužníka potud, že povolil exekuci zabavením spoluvlastnického nároku, který přísluší povinnému k předmětům pod položkou 3—11 zájemního protokolu popsaným a zapověděl spoluvlastnici uvedených předmětů zabavené věci dlužníku vydati a tomuto zapověděl, aby se zabaveným právem nijak nenakládal, zejména, by je nespenežil a výtěžek buď zcela nebo z části nevybral a dodal, že doručením záповědi dlužníkovi a poddlužnici pokládá se povolené zabavení za vykonané a jest pro vykonatelnou pohledávku vymáhající strany nabyto na nároku právo zástavní.

Důvody:

Povinný napadá usnesení rekursního soudu jednak proto, že k návrhu vymáhajícího věřitele na zabavení spoluvlastnického nároku, který mu, povinnému, oproti druhé spoluvlastnici k předmětům prý přísluší, bylo povoleno zabavení nároku dlužníka na vydání spoluvlastnických věcí jemu, to jest dlužníku vůči spoluvlastnici příslušejících a dále

proto, že byla exekuce vůbec povolena, kdyžť jest prý ze spisů zřejmo, že povinnému spoluvlastnictví k předmětům nepatří, ježto věci ty jsou výlučným vlastnictvím Boženy P-ové. Pokud jde o výtku rekurentovu, že byla povolena exekuce zabavením nároku na vydání spoluvlastnických věcí, jež přísluší povinnému oproti spoluvlastnici Boženě P-ové, právem poukazuje rekurent na to, že povolení této exekuce nelze srovnati s obsahem spoluvlastnického práva. Spoluvlastník je ovšem oprávněn, se svým podílem svobodně nakládati, svůj podíl jakožto úplný jeho vlastník zastaviti, odkázati nebo jinak zciziti (§ 361 a 829 obč. zák.), avšak držba nebo správa společné věci spoluvlastníku nepřisluší, ta patří podle §u 833 obč. zák. všem podílníkům vespolek. Podle toho nemá spoluvlastník nároku, by mu společná věc byla vydána. Napadené usnesení, povolující zabavení nároku na vydání věcí společných, překročilo meze spoluvlastnického práva. Poukázati jest i na to, že exekuční návrh zněl jen na zabavení spoluvlastnického nároku k společným věcem a nikoli na zabavení nároku na vydání společných věcí. Povolení exekuce, jak se v napadeném usnesení stalo, není po právu a rekurent, který jinak zabavení spoluvlastnického podílu přípustným shledává, stěžujesi v uvedeném bodu do usnesení rekursního soudu právem. Dodati jest, že, ježto nejde o zabavení společné věci, nýbrž spoluvlastnického práva k ní, není třeba k provedení zabavení, aby věc byla také vydána. Odchylný názor rekursního soudu za správný uznati nelze.

Čís. 3675.

Bylo-li knihovní pořadí zajištěno pouze pro zápůjčku, nelze se v poznamenaném pořadí domáhati exekuce vnuceným zřízením práva zástavního pro pohledávku z jiného právního důvodu. Žádati o zápis zástavního práva v povoleném pořadí jest oprávněn nejen vlastník nemovitosti, jenž si poznámku vymohl, nýbrž každý, kdo předloží usnesení, povolující poznámku pořadí.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1924, R II 96/24.)

Exekučním návrhem žádal vymáhající věřitel o povolení exekuce vnuceným zřízením práva zástavního pro dvě vykonatelné pohledávky ze směnečných platebních příkazů po 1.000 Kč na polovici nemovitostí, povinné knihovně připsaných, a to výslovně v pořadí poznamenaném pro zamýšlenou zápůjčku do výše 20.000 Kč, předloživ k návrhu oba exekuční tituly a knihovní usnesení ze dne 15. února 1923, jímž byla povolena poznámka pořadí pro zamýšlenou zápůjčku. Soud první stolice exekuci v žádaném pořadí povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl, maje za to, že za zápis zástavního práva v poznamenaném pořadí jest oprávněn žádati pouze vlastník.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Knihovní pořadí bylo zajištěno pouze pro zápůjčku, vlastníkem obmyšlenou, a bylo by lze ve vyhrazeném pořadí povolit vklad zástavního